

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT	SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON PRIVATIZATION AGENCY OF KOSOVO RELATED MATTERS	POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA PRIVATIZACIJU
--	---	--

20. mart 2013. godine

SCC-11-0226

Tužioci

- 1. M.D.D., XX**
- 2. M.D.D., XX**

koje obojicu zastupa advokat XX, XX

protiv

Tuženi

- 1. Vrhovnog suda Kosova, Priština**
- 2. M.P.M., XX**
- 3. DP-a „XX“, XX**

Specijalno veće sastavljeno od sudije Alfreda Grafa von Keyserlingka, predsednika veća, Shkelzena Sylaja i Čerima Fazliji, sudija, donosi sledeće

R E Š E N J E

Odbacuju se kao neprihvatljivi tužba i zahtev za izdavanje preliminarne sudske zabrane.

Činjenični kontekst i istorijat postupka

Dana 4. decembra 2006. godine tužioci su Posebnoj komori podneli imovinsku tužbu, SCC-06-0498, radi povraćaja nepokretne imovine, katastarske parcele br. 1536/1, prema posedovnom listu br. 4011, koja je nacionalizovana radi osnivanja Zemljičarske zadruge „Kosovo“ u Ugljaru, Kosovo Polje. Dana 31. januara 2007. godine Posebna komora prosledila je predmet Opštinskom sudu u Prištini na odlučivanje, pri čemu je zadržala nadležnost za svaku žalbu izjavljenu na presudu ili rešenje tog suda. Dana 16. aprila 2007. godine Opštinski sud u Prištini doneo je presudu P. 236/97. Dana 13. decembra 2007. godine, odlučujući po zahtevu za zaštitu zakonitosti, Vrhovni sud, Cml-Gzz.br.36/2007, doneo je odluku kojom je presuda Opštinskog suda u Prištini od 16. aprila 2007. godine ukinuta i predmet vraćen Opštinskom sudu u Prištini na ponovni postupak. Dana 22. juna 2012. godine spis P. 3/08 Opštinskog suda u Prištini (ponovni postupak P. 236/97) prosleđen je Posebnoj komori (član 4.4 Zakona o Posebnoj komori) i upisan pod C-III-12-1095.

Dana 3. oktobra 2011. godine tužioci su podneli tužbu, SCC-11-0226, kojom su tražili da Posebna komora potvrdi presudu Opštinskog suda u Prištini P. 236/97 od 16. aprila 2007. godine. Tužioci tvrde da na tu presudu nije izjavljena žalba, te je shodno tome ona postala konačna dana 5. maja 2007. godine. Tužioci traže i da se rešenje Vrhovnog suda Cml-Gzz. br.36/2007 proglasi ništavim i nevažećim. Oni tvrde da Vrhovni sud nije bio nadležan za

preispitivanje presude Opštinskog suda P. 236/97 zbog toga što je, na osnovu rešenja o prosleđivanju SCC-06-0498, Posebna komora zadržala isključivu nadležnost za svaku žalbu izjavljenu na rešenje ili presudu prvostepenog suda.

Dana 4. marta 2013. godine tužioci su podneli zahtev za izdavanje preliminarne sudske zabrane u odnosu na drugotuženog i trećetuženog, kao i za spajanje spisa predmeta C-III-12-1095 i C-III-12-1100 (tužba za deo sporne parcele) sa SCC-11-0226.

Kad je reč o drugim detaljima tužbe, veće se poziva na spis predmeta Posebne komore.

Obrazloženje

Tužba i zahtev za izdavanje preliminarne sudske zabrane su neprihvatljivi zbog toga što Posebna komora nije nadležna u ovom predmetu.

Neprihvatljivost u pogledu prvotuženog i drugotuženog:

Član 5.2 Zakona br. 04/L-033 o Posebnoj komori (ZPK) glasi:

„2. Tužene strane u postupku pred Posebnom komorom su:

2.1. shodno zahtevima opisanim u podstavu 1.1, 1.2, 1.3, 1.6 ili 1.7 člana 4 ovog zakona: Agencija;

2.2. shodno zahtevima opisanim u podstavu 1.4 ili 1.5 člana 4 ovog zakona: po izboru Agencije, preduzeće/korporacija ili Agencija koja deluje u ime dotičnog preduzeća/korporacije;

2.3. shodno pobijanju zahteva podnesenog Agenciji i opisanog u podstavu 1.8 člana 4 ovog zakona: lice(a) koja imaju materijalni interes u transakciji koja je predmet takvog zahteva;

2.4. shodno na izvršni zahtev koji se podnosi Agenciji opisan u podstavu 1.9 člana 4 ovog zakona: lice(a) koja su predmet tih zahteva; i

2.5 shodno bilo kojem predmetu ili stvari: svako lice za koje Posebna komora ili veće smatra nužnima ili prikladnima da imenuje ili prizna kao tuženu stranu kako bi se osigurala puna i potpuna presuda u takvom predmetu ili stvari“.

Prvotuženi i drugotuženi ne mogu da budu tužene strane pred Posebnom komorom, a ne mogu da budu priznate kao takve ni na osnovu člana 5.2.5. ZPK-a. Ova odredba primenjiva je samo kad najmanje jedna dopuštena tužena strana učestvuje u postupku. To ovde nije slučaj zbog toga što je, iako trećetuženi može da bude tužena strana, tužba protiv njega neprihvatljiva.

Neprihvatljivost u pogledu trećetuženog:

Sud nalazi da je postupak po tužbi koja je prvobitno podnesena Posebnoj komori dana 4. decembra 2006. godine, SCC-06-0498, a koja je prosleđena Opštinskom sudu u Prištini, još uvek u toku, zbog toga što o njoj nije odlučeno konačnom sudskom presudom. Na osnovu člana 4.4 ZPK-a, predmet je vraćen Posebnoj komori od strane Opštinskog suda u Prištini i sada se vodi pod brojem predmeta C-III-12-1095. Dvojica tužilaca u ovom predmetu podneli su tužbu o kojoj je ovde reč, kojom su od Posebne komore zahtevali da potvrdi presudu Opštinskog suda u Prištini koju je Vrhovni sud ukinuo po zahtevu za zaštitu zakonitosti. Međutim, budući da je prvobitni postupak još uvek u toku, te da je isti pokrenut pre predmeta

o kojem je ovde reč, kasnija tužba morala je da bude odbačena na osnovu člana 262.3 i 262.4 Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku, koji glasi:

„262.3 Za vreme postojanja sudske zavisnosti o istom tužbenom zahtevu ne može se pokrenuti ponovno suđenje između istih stranaka, a ukoliko se to, ipak učini, sud odbacuje tužbu.

262.4 Sud, tokom čitavog postupka, po službenoj dužnosti, stara se o tome da li se odvija drugo suđenje o istom tužbenom zahtevu između istih stranaka.”

Prema tome, tužba ne ispunjava uslove prihvatljivosti iz člana 28.2 ZPK-a, te se odbacuje kao neprihvatljiva. Shodno tome, i zahtev za izdavanje preliminarne sudske zabrane je neprihvatljiv.

Troškovi

Sud nije odredio troškove tužiocima budući da predsedništvo suda do danas nije donelo pisani troškovnik koji je usvojio Sudski savet Kosova (član 57 stav 2 Aneksa ZPK-a.) To znači da do danas ne postoji dovoljan pravni osnov za određivanje troškova.

Pouka o pravnom leku

Protiv ovog rešenja može se izjaviti žalba Žalbenom veću Posebne komore u roku od 21 dana. **Podnosilac žalbe** dostavlja žalbu i drugim strankama i podnosi je sudskom veću, sve u roku od 21 dana. Podnosilac žalbe podnosi Žalbenom veću dokaz da je dostavio žalbu i drugim strankama.

Propisani rok počinje da teče u ponoć na dan kad je podnosiocu žalbe dostavljeno rešenje u pisanom obliku.

Žalbeno veće odbacuje žalbu kao neprihvatljivu ukoliko je podnosilac žalbe ne izjavi u propisanom roku.

Tuženi može da podnese odgovor Žalbenom veću u roku od 21 dana od dana prijema žalbe, dostavljajući svoj odgovor i podnosiocu žalbe i drugim strankama.

Podnosilac žalbe zatim ima 21 dan od dana prijema odgovora na svoju žalbu da podnese Žalbenom veću i dostavi drugoj stranci svoj odgovor. Druga stranka zatim ima 21 dan od dana prijema odgovora podnosioca žalbe da podnosiocu žalbe i Žalbenom veću dostavi svoj protivodgovor.

Alfred Graf von Keyserlingk, predsednik veća - sudija

[potpisano]